

உகுக, ஆச்சமில்லாப் பாவி
யடியேனுக்காய் வேண்டிப்
பட்சமுடனையா
பரிந்து நிற்கலானீரோ.

உகுக. என்றாலும் பாதகனை
யீடேற்றவையா நீர்
நன்றாகச் சமமதித்தது
நாட்டமனதானீரோ.

உகுக, ஆச்சரியஞ் சாவதற்கென்
றுண்டவர் வாரார் மேய்ப்பர்
தாட்சியுடன் மந்தைகட்காய்த்
தஞ்சீவனைத் தாரார்.

உகுக. குற்றமிகச் செய்த
கொடியோனைத் தப்பவைக்கக்
குற்றமற்ற மீட்பர்
கொலைக்களத்துக்குப் போறா.

உகுக. சன்மார்க்கராக்கினைக்குள்
ளாய் விழுந்துதான் மரித்தார்.
துன்மார்க்கனுக்குச்
சுகமுழுண்டு சீவனுண்டு.

உகுக. உள்ளங்காலைத் துவக்கி
யுச்சிமட்டும் பொல்லாப்பாற்
கொள்ள நிறைந்த
கொடும் பாவியானடியேன்.

உகுக. நன்மையற்று வீணாக
நானிலத்திலே யிருக்குந்
துன்மையுற்ற சண்டாளன்
துன்பமுறவே ஞாயம்.